

Lieve Kinder.

Wy hebben yfpeken avond, nae die wy de gesele wecke
 van u gewaestet hadde, uwe brieven ontfangen, gesele uwe
 nyt Middeldurck, aenquende het overcomen in Hollandt. Ghy
 Eyt verwonderde dat wy niet door de weduwe hebben
 geseleven. Maar wy hebben niet geweten, dat de weduwe
 tot Middeldurck soude vinden. Wy hadden de rekenstap
 gemaect, ghy soude sonder gevaar by ons comen, ende
 vrough wederom nae hys reisende ende enige van ons
 metwonen. Het was oock geadenit vrough te comen als
 lang te verstooven. Erant Eit, quibus dixeram, vos ear
 septimana venturos, qui de vestro adventu rogaverant,
 ut Cabeliano, Wyngardio, Verbagio, polo etiam Heidano, erant
 omnes dicunt, se cupere te audire vel iterum audire. Omnis
 testantur favore m. scil. nisi potius cogitationes impediant.
 Ita enim arripio. Cabelianus et socij pnt autem Josiam de
 Capelle promoturi: Heidanus cum suis Van Stavoren, qui est
 tot Marflant Sluys. Ceterum quod attinet vocationem, Syn-
 drium cogitat de duobus, quia locus Congregationis novus addi-
 tu eximius est. Iro Balbiam Vidua se offert ad annuas
 operas, ad impetrandum annu gratie. Quod Dominus exu-
 saserunt, qui pro Vidua Ubbem et Boijii idem offerent,
 dato eis certo annuo ad sex annos. An idem futurum
 sit in Balbiam Vidua, quia liberos non habet, dubitatur.
 Die Venuris intelligemus, quid super ea decernerint. Tum fortis
 se cito fiet vocatio. Nam et quidam meditantur abitum: ut
 pnto, Magnificus Hoornbick. Jam quid tibi suadent Ec-
 clesie, non video. Quod vocationem Virzeaanam attinet,
 cum optaveram: et jam incipiam bene sperare die Jovis,
 qui intellexissem tunc fuisse, qui eam tibi penderent. Primum
 ex literis tuis et hoc primum didici, eam te praterisse Pisha
 venit D. Davidis Doornstroom filius ad me, qui mihi signifi-
 carit rem mihi adven, iuris collegis et dicit, et vix
 panis illum pro valuisse suffragis. Velim te cogitare, Deu
 te velle esse in loco eo, in quo is, et non imponere tibi
 aliud onus hoc tempore. Ita ego cogito. Wat de seckte
 aenquart, sullen morgen het gataal van der duiden ver-
 nemen, doch sijn der, welke immen, dat het dese welte
 soo hoog niet sijn sal, als de verledene. Dit was onder
 26. alsoo 20. maar als de voorgaende. Int pofstijns,
 het welke me ampal, werden vele ingebracht, vele
 oock datelick daer weder nyt, als niet befuort gind,
 of gesele. Daar sijn enige opemflen van die in den
 hark Coorts in een weinich tyd geseleven sijn, als D.
 van Sanna Te. Studijus. het welke de Studenten
 wechjaecht: andere comen weder op. als D. Marcjhal.
 dewelcke op Reife sijn die ende sijn niet veel roekende

dom Semisim.

hiever met Leyden heeft willegha, als nae Enys, om des de
 beter geeneent te worden. Het welcke hem gelukt
 heeft. Di Lombard maect ha den misden secht, dan
 up 6. geganx of gesleuven byn. Credo, in posterum iustitiam
 in Fraxitas, qui tanto in patiente foenus exerceant. Quod
 nos attinet, Dei gratia valeamus. Sed cum infirmitate febri
 quotidie conflictor, qua sunt pallo deest. Illis gratiam
 si quamprimum in ipsis fugerem. At qui ego, nescio quomodo
 bestor incommodum itineris et diuina mutationem et ac
 Selandam, et quod vobis oneri futuri sumus, et quod difficile
 erit redire, quam exire, et quod, si quid mihi vel aliam
 sua eveniat, medico sumus carituri nostri gnaro. Id mihi
 videtur non esse deponere metum, sed in conduplicari
 Me mihi, quo animo fuerim a. 56. qua Groningam in
 Nulla hoc a mihi comoda fuit. Denique jam procedit
 ad Romanos, qua octo septimanis intermissa. Hippocrates
 ad finem properat. In Lexico quibilia aliquid facio.
 Iustinus ab Hackio susceptus est. Sed non omnia me
 me ad finem. Johannes noster examinabitur proxima
 septimana, qui sperat se oratione didicimus in promol
 qua, nisi aliter statueretur, fiet in Augusto. Valde etiam
 ad se lectio in unisformi. Sed mihi in hac cogitant
 exire. tam omnia bene futura sperant. Sic spera
 habent. Ceterum ego necdum possum consilium, quod
 factu melius sit. Utinam vos orare et sperare. Atque
 hoc finio. Dico per gratiam suam vobis ad sit.
 Lugd. a. d. 12. Julij 1664.

Vestri amantissimus
 Joh. Coccejus.

Et Symonides,
 finiles Israelitis,
 qui quia Deus
 veniet in terro.
 re ad foedus fa-
 ciendum intem-
 pestive timu-
 bant, filant
 caelo saltabant.

Caput 14.
 altiginus.